

**VOT PARTICULAR QUE PRESENTA EL CONSELLER DANIEL SIRERA BELLÉS A L'ACORD 2/2020
SOBRE EL TRACTAMENT INFORMATIU DE LA PUBLICACIÓ DE LA SENTÈNCIA 459/2019 DEL
TRIBUNAL SUPREM I ELS FETS QUE SE'N VAN DERIVAR (PERÍODE DEL 14 AL 19 D'OCTUBRE DE
2019)**

L'Àrea de Continguts del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) ha elaborat l'Informe 36/2019 *El tractament informatiu de la publicació de la Sentència 459/2019 del Tribunal Suprem i els fets que se'n van derivar. Període del 14 al 19 d'octubre de 2019*.

Aquest informe analitza la informació que van oferir TV3, TVE Catalunya, Telecinco, Antena 3 TV, laSexta, betevé, el 3/24 i Canal 24H. Com aquest conseller ha reiterat en altres vots particulars, l'àmbit competencial del CAC se circumscriu al seguiment i control dels mitjans audiovisuals d'àmbit català, incloent-hi la desconnexió de TVE per a Catalunya i, evidentment, tots els canals de la CCMA, tal com estableix l'article 2 de la Llei 2/2000, de 4 de maig, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya:

"Article 2. Àmbit d'actuació

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya exerceix les seves funcions en l'àmbit de la comunicació audiovisual directament gestionada per la Generalitat o en règim de concessió o d'habilitació, sigui quina sigui la forma d'emissió i la tecnologia emprades, i també en els supòsits en què s'efectuïn emissions específiques per a Catalunya i en els altres que, per aplicació de la normativa vigent, restin sotmesos a l'àmbit de gestió i tutela de la Generalitat."

Malgrat això, l'acord aprovat incorpora l'anàlisi de les informacions, les entrevistes i els debats sobre la publicació de la Sentència 459/2019 del Tribunal Suprem i els fets que se'n van derivar, de les televisions d'àmbit nacional: Telecinco, Antena 3 TV, laSexta i Canal 24H.

Així, des del punt de vista d'aquest conseller, no és justificable l'ús de recursos públics per analitzar mitjans de comunicació públics i privats que no es troben sota la competència d'aquest Consell.

D'altra banda, l'informe del Consell inclou l'anàlisi de les imatges que acompanyen les informacions dels diferents mitjans de comunicació i assumeix el discurs dels qui diuen que la policia va actuar violentament. La policia té, en un Estat de Dret com és Espanya, el monopoli de l'ús institucionalitzat de la coacció i de la força. Per això no puc estar més en desacord amb el fet que l'informe del CAC es refereixi contínuament a l'actuació legítima i democràtica del Cos Nacional de Policia i dels Mossos d'Esquadra en les seves funcions de manteniment de l'ordre públic com a "violència policial". Seran els tribunals de justícia, en tot cas, i no el CAC, els que determinin si les actuacions dels Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat van ser o no

“violentes”. Resulta impropï que un organisme públic, ni tan sols en l  mbit d’un estudi, posi en un mateix pla els qui cremaven contenidors o llançaven pedres i altres objectes amb els qui tractaven d’impedir aquests fets.

A l’últim, considero que el CAC, en virtut del que disposa l’article 115 de la Llei 22/2005, de la Comunicació Audiovisual de Catalunya, hauria d’haver analitzat els comentaris, les valoracions i les opinions expressades pels periodistes de la CCMA als programes informatius amb l’objectiu de poder valorar si van complir o no amb el seu deure de neutralitat, veracitat i rigor. Tampoc no han estat analitzats les piulades de les persones espectadores que els diferents programes van sobreimprimir en pantalla.

A handwritten signature in blue ink, consisting of a stylized, cursive script followed by a horizontal line.

Barcelona, 17 de gener de 2020